

[Udenrigsministeren.]

baade i Bælterne og andre Steder i vore Farvande og ved vore Grænser. Dette er den traditionelle danske Politik, det er den Politik, der blev ført i Krigens Aar, og jeg tror roligt at kunne sige, at det Militærapparat, hvorom der her er Forslag, er bedre egnet, for Flaadens Vedkommende meget bedre egnet, til Løsning af denne Opgave end det Militærvæsen, vi har i Øjeblikket.

Der tales atter og atter om Danmarks Stilling ved Indgangen til Østersøen paa en Maade, som om der var en Mulighed for, at vi kunde beherske denne Adgang. Man skildrer Danmark som en Portvogter med Nøglen til Østersøen, der kan aabne og lukke. Jeg anser dette for en meget skadelig Tale. For det første, fordi den er urigtig. Danmark behersker ikke Adgangen til Østersøen, ikke med den Flaade, vi har, og ikke med nogen Flaade, hvorom der har været Tale i nogen Plan, der har været forelagt, i Virkeligheden heller ikke med nogen Flaade, hvortil dette Land selv kan skaffe Penge.

Vi kan hverken aabne eller lukke Store Bælt ud over nogle faa Timer. Og for øvrigt er Adgangen til den østlige Del af Østersøen ikke tilvejebragt, fordi man er kommet gennem Store Bælt. En Flaade, der skal gaa fra Kattegat til Østersøens østlige Del, og som indeholder Skibe, der ikke kan passere de lave Farvande i Øresund, maa gennem Strædet mellem Lolland og Femern, og denne den mest betydningsfulde Adgang til Østersøen, i Kraft af den Ø, der behersker den, ja, den beherskes ikke af Danmark, men af den Stat, til hvilken Femern hører, og det vil sige en Stat meget stærkere end Danmark ogsaa i dens nuværende Stilling.

Dernæst er denne Tale om en Portvagt ved Indgangen til Østersøen skadelig, fordi den kalder paa andre Magters Interesse i at drage Danmark ud af dets upartiske Stilling og benytte det for en af dem imod en anden. Naar jeg her taler om Faren derved, vil det ikke sige, at jeg mener, at denne uforstandige Østersø-Debat, som de Herrer atter og atter hengiver sig til, rummer en øjeblikkelig Fare for Danmark. Med de nuværende Flaadeforhold er det ikke til at tænke sig, hvorledes der skulde komme alvorlig Kamp mellem nogenlunde jævnbrydige Flaader om Adgangen til Østersøen, saa længe disse Flaadeforhold ikke

er forandret. Forskellen i Størrelse, i Hurtighed, i Udrustning er saa uhyre mellem de Flaader, der her overhovedet kan være Tale om, at en saadan virkelig Kamp ikke kan tænkes med de nuværende Flaadeforhold. Men dette kan blive anderledes en Gang. Det er muligt, at der en Gang ud i Fremtiden vil blive et helt andet Styrkeforhold mellem Flaaderne, som Styrkeforholdet skiftede i den sidste halve Snes Aar før Verdenskrigen.

Hvis dette sker, vil det være meget uheldigt for Danmark, om der i Mellemtiden har nedfældet sig en urigtig Forestilling om vor Betydning ved Indgangen til Østersøen. Det kan ikke ske paa et Øjeblik, Flaader improviseres ikke; et Aarti vil ikke forslaa til en saadan Forvandling. Men Forvandlingen *kan* foregaa, og hvis denne Forvandling foregaar, vil Forestillingen om Danmarks militære Stilling ved Indgangen til Østersøen komme til at gøre os alvorlig Skade. Da vil den give os en Betydning, hvortil store Farer knytter sig, og intet Militærvæsen, vi kan skabe, vil være i Stand til at afværge disse Farer.

Disse Vrangforestillinger om Danmarks militære Stilling ved Indgangen til Østersøen knytter sig til Forestillinger hentede fra Fortiden og støttes af letfattede Slagord. Det kan vi ikke undgaa. Men det forekommer mig ufatteligt, at vi selv skal bidrage til at fæstne og udvikle den Art Vrangforestillinger. Jeg vilde anse det for noget af det nyttigste, der kunde ske, om vi kunde naa til Forstaaelse mellem alle Partier om at sætte vort Arbejde ind paa at fjerne den Art Forestillinger, og ogsaa af den Grund vilde det selvfølgelig være ønskeligt at naa til en Forstaaelse mellem de politiske Partier om en Løsning af vort Militærspørgsmaal i Tilknytning til det Standpunkt, som den danske Befolkning nu en Gang klart og afgørende har taget for sit Flertals Vedkommende overfor hele denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Parkov sagde, at vi maatte ikke holde vort Folk i Uvidenhed om de Farer, der kan være for Danmark. Vi for vort Vedkommende ønsker det ikke. Den Tilstand, der bestaar for Tiden i Verden, er usikker. Der ligger megen Betryggelse i de Bestræbelser, der knytter sig til Folkeforbundet; men ingen kan afvise den Mulighed, at en Stormagtskrig kan komme igen, og en Krig mellem store Stormagtsgrupper vil jo være ensbetydende med Folkeforbundets Sprængning,